

T.C.

**DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU**

Esas No : 2010/1004

Karar No : 2014/317

Temyiz Eden (Davacı) : Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği
Atatürk Bulvarı No:131/9 Bakanlık/ANKARA

Vekili :

Karşı Taraf (Davalı) : Başbakanlık - ANKARA

Vekili :

İstemin Özeti : Danıştay Beşinci ve Sekizinci Daireleri Müşterek Kurulu'nun 04/11/2009 günlü, E:2005/3140, K:2009/5948 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması, davacı tarafından istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Danıştay Beşinci ve Sekizinci Daireleri Müşterek Kurulunca verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi :

Düşüncesi : Temyiz isteminin reddi ile Daire kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, dosyanın tekemmül ettiği anlaşıldığından davacının yürütmenin durdurulması istemi görüşülmeyerek dosya incelendi, gereği görüldü:

Dava; 13/04/2005 günlü, 25785 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 2, 4, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 35 ve 39. maddeleri ile Geçici 2. maddesinin ve Yönetmeliğe ekli Ek-1- Kamu Görevlileri Etik Sözleşmesi'nin iptali istemiyile açılmıştır.

Danıştay Beşinci ve Sekizinci Daireleri Müşterek Kurulu'nun 04/11/2009 günlü, E:2005/3140, K:2009/5948 sayılı kararıyla; dava konusu Yönetmeliğin dayanağını oluşturan 5176 sayılı Kamu Görevlileri Etik Kurulu Kurulması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un "İnceleme ve araştırma" başlıklı 5. maddesinin 3. fıkrasının iptali için, yine aynı müşterek heyetin 01/08/2007 günlü, E:2005/3140 sayılı kararıyla Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmasına karar verilmiş, bu başvuru üzerine Anayasa Mahkemesi'nce, Anayasa'nın 152. maddesinin 4. fıkrasında belirtilmiş olan süre içerisinde başvuru hakkında bir karar verilmediğinden uyuşmazlığın esasına geçirelerek, "Anayasa'nın 135. maddesine göre, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının 'kamu tüzel kişilikleri' olduğu; 5176 sayılı Yasa'nın kapsamında bulunmayan kurum ve kuruluşların sayıldığı 1. maddede, bu kuruluşlara istisnalar içinde yer verilmediği; kaldı ki, Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nun üyelerinden birinin bu kuruluşların yöneticileri arasından seçildiği; bu çerçevede, anılan kuruluşlarda yönetim kurulu başkanı ve üst birliklerde başkan, yönetim kurulu üyesi ve genel sekreterin, genel müdür düzeyinde kabul edilerek Yönetmelik kapsamına ve Kurul'un yetki ve görev alanına alınmasına ilişkin düzenlemede Yasa'ya aykırılık bulunmadığı; 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu'nun 1. maddesinin 2. fıkrası uyarınca, Birlik ve Odaların kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olduğu, 5176 sayılı Kanun'un "Amaç ve kapsam" başlıklı 1. maddesinde yasanın amacının, "kamu görevlilerinin uymaları gereken saydamlık, tarafsızlık, dürüstlük, hesap verebilirlik,

T.C.

DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2010/1004

Karar No : 2014/317

kamu yararını gözetme gibi etik davranış ilkeleri belirlemek ve uygulamayı gözetmek üzere Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nun kuruluş, görev ve çalışma usul ve esaslarının belirlenmesi" olduğu yine Yasa'nın, genel bütçeye dahil daireler, katma bütçeli idareler, kamu iktisadi teşebbüsleri, döner bütçeli kuruluşlar, mahalli idareler ve bunların birlikleri, kamu tüzel kişiliğini halz olarak kurul, üst kurul, kurum, enstitü, teşebbüs, teşekkül, fon ve sair adlarla kurulmuş olan bütün kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan; yönetim ve denetim kurulu ile kurul, üst kurul başkan ve üyeleri dahil tüm personelini kapsadığı, Cumhurbaşkanı, Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyeleri, Bakanlar Kurulu Üyeleri, Türk Silahlı Kuvvetleri ve yargı mensupları ve üniversiteler hakkında bu Kanun hükümlerinin uygulanamayacağı hükmüne yer verildiği; "Kuruluş" başlıklı 2. maddesinde ise, Bakanlar Kurulu tarafından, bu Kanun kapsamındaki konularda her türlü kararları almak ve uygulamak üzere seçilip atanacak olan toplam onbir üyeden birinin, kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarında bir üst kademe yöneticiliği yapmış olmaları arasında seçilerek atanacağına hükme bağlandığı; anılan Kanun'un uygulanmasına ilişkin hususları belirlemek üzere çıkarılan dava konusu Yönetmeliğin "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde de, dayanağı olan Yasa'nın 1. maddesinin 2. ve 3. fıkralarında yer alan hükümler aynen tekrarlanmak suretiyle, Yönetmelik hükümlerinin uygulanacağı personel açısından Yasa'ya paralel düzenleme getirildiği; "Tanımlar" başlıklı 4. maddesinin (b) bendinde, kurum ve kuruluşun, 2. maddede geçen ve kapsama dahil kamu kurum ve kuruluşlarını; (c) bendinde de, kamu görevlilerinin, 2. maddede geçen ve kapsama dahil kamu kurum ve kuruluşlarında görevli tüm personeli ifade ettiğinin belirtildiği; Yönetmeliğe ekli Ek-2 "Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nun Yetki Alanına Giren En Az Genel Müdür, Eşiti ve Üstü Kamu Görevlileri" başlıklı listenin "D" bölümünde ise, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarında yönetim kurulu başkanı, üst birliklerde başkan, yönetim kurulu üyeleri ve genel sekretere yer verilmek suretiyle anılan görevlerde bulunanların, Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nun yetki alanına giren görevliler arasında sayıldığı; Anayasa'nın "Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları" başlığını taşıyan 135. maddesinin 1. fıkrasında; "Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve üst kuruluşları; belli bir mesleğe mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleri ile ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlakını korumak maksadı ile kanunla kurulan ve organları kendii üyeleri tarafından kanunda gösterilen usullere göre yargı gözetimli altında, gizli oyla seçilen kamu tüzel kişilikleridir" hükmünün yer aldığı, uyuşmazlığın çözümü için kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının genel nitelikleri ve dava konusu Yönetmeliğin amacı çerçevesinde konunun değerlendirilmesi gerektiği, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının özellikleri, faaliyetlerinin belirli bir mesleki alanla sınırlı ve görülen hizmetin kamu hizmeti niteliğinde olması meslek teşekküllerinin kamu yararı amacıyla hareket etmeleri gözönünde bulundurulduğunda, kanun koyucunun bu meslek kuruluşlarına kamu kurumu özelliği tanıdığı, dolayısıyla klasik anlamda bir kamu idaresi olmamakla birlikte kamu kurumlarının faaliyet konularına göre yapılacak olan bir sınıflandırmada hizmet bakımından yerinden yönetim esasına dayalı bir kamu kurumu niteliğini halz oldukları sonucuna varıldığı, 5176 sayılı Yasa ve dava konusu Yönetmeliğin kapsam maddesinde, "kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları" açıkça ifade edilmemişse de, maddede kamu tüzel kişiliğini halz olarak kurul, üst kurul, kurum gibi adlarla kurulmuş olan bütün kamu kurum ve kuruluşları yazılmakla genel bir tanım yapılmış olması nedeniyle hizmet bakımından yerinden yönetim esasına dayalı kamu kurumu olan "kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının" da kapsam maddesine dahil bulunduğu kabulü gerektiği; diğer taraftan, Yasa ve Yönetmeliğin, bu düzenlemelerin uygulanmayacağını belirttiği "İstisna" kapsamında

T.C.

DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2010/1004

Karar No : 2014/317

sayılanlar arasında da kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının sayılmadığı; ayrıca, kanun ve yönetmelikte yazılı olan görevleri yerine getirmek üzere kurulması, öngörülen Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nun bir üyesinin de, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarında en üst kademe yöneticiliği yapmış olanlar arasından atanmasının hükmüne bağlandığı, her ne kadar üniversitelerden, belirtilen koşulları taşıyan iki üye ve Yargıtay, Danıştay, Sayıştay üyeliği görevlerinden emekliye ayrılanlar arasından üç üyenin de kurul üyeliğine atanacağı belirtilmiş ve bu kurumlar kapsam dışında bırakılmış ise de, Yasa koyucunun kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarına yönelik olarak bu kuruluşları istisna kapsamında saymamakla da iradesini göstermiş bulunduğu, bu durumda 5176 sayılı Yasa ve dava konusu Yönetmelik kapsamında bulunan kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarında görevli bulunan tüm personelin (meslek kuruluşuna üye olan meslek mensupları ile iş kanununa tabi olarak çalışan personel hariç) Yönetmelikle uyulması öngörülen etik davranış ilkelerine ve bu çerçevede Etik Kurulun yetki alanına tabi oldukları sonucuna ulaşıldığı, davacı Birlik tarafından, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının organlarının kendi üyeleri arasından seçilmesi, siyasi veya idari makamlarca seçilen veya atanan üyelerinin bulunmaması nedeniyle bu kuruluşların yöneticilerinin ülkenin siyasi ve idari makamlarına karşı değil, kendi üyelerine karşı sorumlu oldukları, dolayısıyla Kamu Görevlileri Etik Kurulu kapsamında olmadıkları öne sürülmekte ise de, kamu yönetiminde saydamlığın gerçekleştirilmesi ve yolsuzlukla mücadele çerçevesinde, 5176 sayılı Yasa kapsamında bulunan personelin uyacağı etik davranış ilkelerinin belirlenmesine yönelik düzenlemenin, kamu hizmeti sunan kurumlardan bazılarının özerklik statüsünü zedeleyeceğinin düşünülemeyeceği gibi; tarafsızlık, saydamlık, dürüstlük, halka hizmet bilinci, hesap verebilirlik gibi etik davranış ilkelerinin kişilere veya kurumlara göre farklılık göstereceğinin kabulü mümkün olmayıp bazı kurumların yönetimlerinin farklılık taşımasının, bu kurumlara bu konuda ayrıcalık tanınmasını gerektirmeyeceğinin tabii olduğu, öte yandan, dava konusu düzenlemelerin yer aldığı, "Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" in dayanağını oluşturan 5176 sayılı "Kamu Görevlileri Etik Kurulu Kurulması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun" un kimi madde, tümce ve ibarelerinin iptali istemiyle, TBMM üyeleri tarafından açılan iptal davasında; iptal davasına konu edilen düzenlemelerin, Anayasa Mahkemesi'nin 01/06/2005 günlü, E:2004/60, K:2005/33 sayılı kararıyla Anayasa'ya aykırı görülünce, davanın reddine hükmedildiği, kamu idarelerinin üstlenmiş oldukları görev ve sorumluluklarını öngörülen hedefler doğrultusunda yerine getirebilmesi için, mevcut kamu kaynaklarını etkin bir şekilde kullanmaya yönelik akılcı davranış içinde olmalarının yanında, bu doğrultuda oluşturulmuş bir örgüt yapısının varlığı da, günümüzün çağdaş kamu yönetim anlayışının vazgeçilmez ilkeleri arasında olduğu, ancak kamu idarelerinin bu görevlerini mevcut yasal düzenlemeler ve hukuk ilkeleri çerçevesinde gerçekleştirebilecekleri de tartışmasız olduğundan, dava konusu edilen düzenlemeler bir bütün halinde değerlendirildiğinde; kamu görevlilerinin uymak zorunda oldukları etik davranış ilkelerinin hukuki bütünlük içerisinde ve sistematik bir yapıda belirlendiği, bu belirlenmelerde, başta Anayasa olmak üzere üst hukuk normlarında yer alan düzenlemelere ve evrensel hukuk kurallarına aykırılıklar bulunmadığı; ayrıca, dava konusu edilen düzenlemelerin; toplumsal değerlerle çatışmayan ve toplumun kamu idarelerinden davranışsal anlamdaki beklentilerine de cevap verebilecek nitelikte ve içerikte olduğu, sonuç olarak; dava konusu edilen düzenlemelerde, üst hukuk normlarına, hukuka, hizmet gereklerine ve kamu yararına aykırılık görülmediği gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Davacı, anılan kararı temyiz etmekte ve kararın bozulmasını istemektedir.

T.C.

DANIŞTAY**İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU**

Esas No : 2010/1004

Karar No : 2014/317

5176 sayılı, Kamu Görevlileri Etik Kurulu Kurulması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un "Amaç ve kapsam" başlıklı 1. maddesinde, "Bu Kanun'un amacı, kamu görevlilerinin uymaları gereken saydamlık, tarafsızlık, dürüstlük, hesap verebilirlik, kamu yararını gözetme gibi etik davranış ilkeleri belirlemek ve uygulamayı gözetmek üzere Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nun kuruluş, görev ve çalışma usul ve esaslarının belirlenmesidir.

Bu Kanun, genel bütçeye dahil daireler, katma bütçeli idareler, kamu iktisadi teşebbüsleri, döner sermayeli kuruluşlar, mahallî idareler ve bunların birlikleri, kamu tüzel kişiliğini halz olarak kurul, üst kurul, kurum, enstitü, teşebbüs, teşekkül, fon ve sair adlarla kurulmuş olan bütün kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan; yönetim ve denetim kurulu ile kurul, üst kurul başkan ve üyeleri dahil tüm personeli kapsar.

Cumhurbaşkanı, Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyeleri, Bakanlar Kurulu Üyeleri, Türk Silahlı Kuvvetleri ve yargı mensupları ve üniversiteler hakkında bu Kanun hükümleri uygulanmaz." hükmüne yer verilmiş; "Kuruluş" başlıklı 2. maddesinde ise, Bakanlar Kurulu tarafından, bu Kanun kapsamındaki konularda her türlü kararları almak ve uygulamak üzere seçilip atanacak olan toplam onbir üyeden birinin, kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarında en üst kademe yöneticiliği yapmış olanlar arasından seçilerek atanacağı hükme bağlanmıştır.

Anılan Kanun'un uygulanmasına ilişkin hususları belirlemek üzere Kanun'un 7. maddesine dayanılarak çıkarılan ve 13.4.2005 günlü, 25785 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde de, dayanağı olan Yasa'nın 1. maddesinin 2. ve 3. fıkralarında yer alan hükümler aynen tekrarlanmak suretiyle, Yönetmelik hükümlerinin uygulanacağı personel açısından Yasa'ya paralel düzenleme getirilmiş; "Tanımlar" başlıklı 4. maddesinin (b) bendinde, kurum ve kuruluşun, 2. maddede geçen ve kapsama dahil kamu kurum ve kuruluşlarını; (c) bendinde de, kamu görevlilerinin, 2. maddede geçen ve kapsama dahil kamu kurum ve kuruluşlarında görevli tüm personeli ifade ettiği belirtilmiş; Yönetmeliğe ekli Ek-2- "Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nun Yetki Alanına Giren En Az Genel Müdür, Eşit ve Üstü Kamu Görevlileri" başlıklı listenin "D" bölümünde ise, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarında yönetim kurulu başkanı, üst birliklerde başkan, yönetim kurulu üyeleri ve genel sekretere, Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nun yetki alanına giren kamu görevlileri arasında yer verilmiştir.

6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu'nun 1. maddesinin 2. fıkrasında, Birliğin ve Odaların kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olduğu hükme bağlanmıştır.

Bakılan uyuşmazlıkta, davacı Birlik tarafından, "dava konusu Yönetmelik'te, 5176 sayılı Yasa'nın kapsam maddesi aynen tekrarlanmakta birlikte, Yönetmeliğe ekli bulunan (ve içeriğine yukarıda değinilen) Ek-2 listenin "D" bölümünde Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nun yetki alanındaki kamu görevlilerine, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarındaki yöneticilerin de dahil edilmesinin Yasa'ya ve Yasa'nın mantığına aykırı olduğu, Yasa'nın, Devlet ile ücretsiz ilişkide bulunanların, ahlaki davranış ilkelerine riayet etmelerini amaçladığı, oysa davacı Birlik ve odaların yönetim kurullarında görev yapanların Devlet'le böyle bir ücret ilişkisinin bulunmadığı; Birlik ve odaların, kendi mesleki davranış ilkelerini kendilerinin belirlediğinin" öne sürüldüğü; buna karşılık, davalı idarenin savunmasında; "Anayasa'nın 135. maddesine göre, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının 'kamu tüzelkişilikleri' olduğu; 5176 sayılı Yasa'nın kapsamında bulunmayan kurum ve kuruluşların sayıldığı 1. maddede, bu kuruluşlara istisnalar içinde yer verilmediği; kaldığı ki, Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nun üyelerinden birinin bu kuruluşların yöneticileri arasından seçildiği; bu çerçevede, anılan kuruluşlarda yönetim kurulu başkanı ve üst birliklerde başkan, yönetim kurulu üyesi ve

T.C.

DANIŞTAY**[DAR] DAVA DAİRELERİ KURULU**

Esas No : 2010/1004

Karar No : 2014/317

genel sekreterin, genel müdür düzeyinde kabul edilerek Yönetmelik kapsamına ve Kurul'un yetki ve görev alanına alınmasına ilişkin düzenlemede Yasa'ya aykırılık bulunmadığının ifade edildiği görülmekte olup; kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşların 5176 sayılı Yasa ve bu Yasa'ya dayanılarak çıkarılmış olan dava konusu Yönetmeliğin kapsamında olup olmadıklarının tartışılması gerekli görülmüştür:

Anayasanın "Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları" başlığını taşıyan 135. maddesinin 1. fıkrasında; "Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve üst kuruluşları; belli bir mesleğe mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleri ile ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlakını korumak maksadı ile kanunla kurulan ve organları kendi üyeleri tarafından kanunda gösterilen usullere göre yargı gözetimi altında, gizli oyla seçilen kamu tüzelkişilikleridir." hükmüne yer verilmiştir.

Anılan fıkra hükmü incelendiğinde; kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının birer "kamu tüzelkişisi" olduklarında kuşkuya yer bulunmamaktadır. Ancak, fıkrada da vurgulandığı üzere, bu kuruluşlar ve üst kuruluşları, birer "kamu kurumu" değil, "kamu kurumu niteliğindeki" meslek kuruluşlarıdır. Bunun sonucu olarak, "kamu kurumu niteliğindeki" meslek kuruluşlarında çalışan personelin ("kamu kurum veya kuruluşlarında" görev yapan personel gibi) "kamu görevlisi" olduklarının kabulüne hukuken olanak bulunmamaktadır.

Dava konusu Yönetmeliğin dayanağını oluşturan 5176 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin 2. fıkrası bu açıdan incelendiğinde; Yasa'da, "tüm" personelinin bu Yasa'nın kapsamında olduğu hükmüne bağlanan kamu kurum ve kuruluşları arasında "... kamu tüzelkişiliğini halz ... kurum, ..." ibaresine yer verildiği; buna karşılık, fıkrada, "kamu tüzelkişiliğini halz kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları" ibaresine yer verilmediği görülmekte olup; gerek kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, gerekse bu kuruluşlarda görev yapan personelin 5176 sayılı Yasa'nın kapsamında bulunmadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının ve bu kuruluşlarda görev yapan personelin, 5176 sayılı Yasa'nın ve bu Yasa'ya dayanılarak çıkarılmış olan dava konusu Yönetmeliğin kapsamında olmadıklarının saptanmış olması karşısında; bu Yönetmelik kapsamındaki "kamu kurum ve kuruluşları" ve buralarda görev yapan tüm "kamu görevlileri" ile ilgili olarak getirilmiş olan dava konusu düzenlemelerin, "kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları" ile, bu kuruluşlarda çalışan personel (ve bu çerçevede davacı Türk Mühendis ve Mimlar Odaları Birliği) hakkında uygulanmasına hukuken olanak bulunmamaktadır.

Bu itibarla, yukarıda da vurgulandığı üzere, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarında görev yapan personelin, Yönetmeliğin 2. maddesinin kapsamında olmadığı açık bulunmasına karşın; sözü edilen 2. madde hükmünden hareketle, bu personel de Yönetmeliğin kapsamındaymış gibi kabul edilerek, Yönetmeliğe ekli Ek-2 listenin "D" bölümünde, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarında yönetim kurulu başkanı, üst birliklerde başkan, yönetim kurulu üyeleri ve genel sekreterin de, Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nun yetki alanına giren en az genel müdür, eşit ve üstü kamu görevlileri arasında sayılması yolunda getirilen düzenlemede 5176 sayılı Yasa'nın 2. maddesine ve hukuka uyarlık görülmüştür.

Ayrıca, dava konusu Yönetmeliğin dayanağını oluşturan 5176 sayılı Kamu Görevlileri Etik Kurulu Kurulması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un "İnceleme ve Araştırma" başlıklı 5. maddesinin 3. fıkrasının iptali için, Danıştay Beşinci ve Sekizinci Daireleri Müşterek Kurulunun 1.6.2007 günlü, E:2005/3140 sayılı kararıyla Anayasa Mahkemesi'ne başvurulması üzerine, Anayasa Mahkemesi'nce

T.C.**DANIŞTAY****İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU****Esas No : 2010/1004****Karar No : 2014/317**

18/5/2010 günlü, 27585 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 4/2/2010 günlü, E:2007/98, K.2010/33 sayılı kararla anılan hükmün iptaline karar verilmiştir.

Bu durumda, Anayasa Mahkemesi'nce iptaline karar verilen 5176 sayılı Yasa'nın 5. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "Kurul, başvuruya konu işlem veya eylemi gerçekleştiren kamu görevlisinin, etik davranış ilkelerine aykırı işlem veya eylemi olduğunu tespit etmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, bu durumu Başbakanlık, Kurul kararı olarak Resmî Gazete aracılığıyla kamuoyuna duyurur. Ancak, Kurul kararlarının yargı tarafından iptali halinde Kurul, yargı kararını yerine getirir ve Resmî Gazetede yayımlar." hükmü doğrultusunda düzenlenen, dava konusu Yönetmeliğin kararlar üzerine yapılacak işlem başlıklı 39. maddesinin 2. fıkrasında yer alan "Kurul, başvuruya konu işlem veya eylemi gerçekleştiren kamu görevlisinin etik davranış ilkelerine aykırı işlem ve eylemi olduğunu tespit etmesi halinde bu durumu Başbakanlık, Kurul kararı olarak Resmî Gazete aracılığıyla kamu oyuna duyurur, ancak, Kurul kararlarının yargı tarafından iptali halinde Kurul, yargı kararını yerine getirir ve Resmî Gazete'de yayımlar." yolundaki düzenlemenin yasal dayanağı kalmadığından, Anayasa Mahkemesi kararı uyarınca davanın bu bölümü hakkında yeniden bir karar verilmesi gerekmektedir.

Öte yandan, davacı Birliğin, yukarıda belirtilen nedenlerle "kendilerine uygulanma olanağı bulunmayan" dava konusu Yönetmeliğin 2., 4., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 22., 23., 26., 27., 28., 29., 31. ve 35. maddeleri ile Geçici 2. maddeleri yönünden dava dilekçesi içeriğinde belirtilen hukuka aykırılık sebeplerinin de ayrıca irdelenmesi gerektiği de tabiidir.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Beşinci ve Sekizinci Daireleri Müşterek Kurulu'nun 04/11/2009 günlü, E:2005/3140, K:2009/5948 sayılı kararının BOZULMASINA, yürütmenin durdurulması istemi hakkında bir karar verilmediğinden 28,15 TL harcın istemi halinde davacıya iadesine, tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 13/02/2014 gününde, dava konusu Yönetmeliğin 39. maddesinin 2. fıkrası yönünden oybirliği, diğer maddeleri yönünden oypokluğu ile karar verildi.

T.C.

**DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU****Esas No : 2010/1004****Karar No : 2014/317****KARŞI OY :**

X- 13/04/2005 günlü, 25705 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ve Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 2, 4, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 35 ve 39. maddeleri ile Geçici 2. maddesinin ve Yönetmeliğe ekli Ek-1 Kamu Görevlileri Etik Sözleşmesi'nin iptali istemiyle açılan davanın reddi yolundaki Danıştay Beşinci ve Sekizinci Daireleri Müşterek Kurulunun 04/11/2009 günlü, E:2005/3140, K:2009/5948 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

Dava konusu Yönetmeliğin dayanağını oluşturan 5176 sayılı Kamu Görevlileri Etik Kurulu Kurulması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un "İnceleme ve Araştırma" başlıklı 5. maddesinin 3. fıkrasının iptali için, Danıştay Beşinci ve Sekizinci Daireleri Müşterek Kurulunun 1.6.2007 günlü, E:2005/3140 sayılı kararıyla Anayasa Mahkemesi'ne başvurulması üzerine Anayasa Mahkemesi'nce 18.5.2010 günlü, 27585 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 4.2.2010 günlü, E:2007/98, K.2010/33 sayılı kararla anılan hükmün iptaline karar verilmiştir.

Bu durumda, Anayasa Mahkemesi'nce iptaline karar verilen 5176 sayılı Yasa'nın 5. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "Kurul, başvuruya konu işlem veya eylemi gerçekleştiren kamu görevlisinin, etik davranış ilkelerine aykırı işlem veya eylemi olduğunu tespit etmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, bu durumu Başbakanlık, Kurul kararı olarak Resmî Gazete aracılığıyla kamuoyuna duyurur. Ancak, Kurul kararlarının yargı tarafından iptal halinde Kurul, yargı kararını yerine getirir ve Resmî Gazetede yayımlar." hükmü doğrultusunda düzenlenen, dava konusu Yönetmeliğin kararlar üzerine yapılacak işlem başlıklı 39. maddesinin 2. fıkrasında yer alan "Kurul, başvuruya konu işlem veya eylemi gerçekleştiren kamu görevlisinin etik davranış ilkelerine aykırı işlem ve eylemi olduğunu tespit etmesi halinde bu durumu Başbakanlık, Kurul kararı olarak Resmî Gazete aracılığıyla kamuoyuna duyurur, ancak, Kurul kararlarının yargı tarafından iptal halinde Kurul, yargı kararını yerine getirir ve Resmî Gazete'de yayımlar." yolundaki düzenlemenin yasal dayanağı kalmadığından, Anayasa Mahkemesi kararı uyarınca davanın bu bölümü hakkında yeniden bir karar verilmesi gerekmektedir.

Yönetmeliğin dava konusu diğer maddelerine yönelik olarak temyize konu müşterek kurul kararının bozulabilmesi için 2577 sayılı Yasanın 49. maddesinin birinci fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisi bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, temyize konu Danıştay Beşinci ve Sekizinci Daireleri Müşterek Kurulu Kararının dava konusu Yönetmeliğin 39. maddesinin 2. fıkrasına ilişkin bölümünün bozulması, diğer maddelere yönelik bölümünün ise onanması gerektiği oyuyla karara bu yönden katılmıyoruz.